

Η ΦΥΣΙΣ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Φ. ΠΡΙΝΤΕΖΗΣ

ΕΓΚΥΚΛΟΠΑΙΔΙΚΟΝ ΣΥΓΓΡΑΜΜΑ

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ
ΚΑΘ' ΕΒΔΟΜΑΔΑ

ΜΕΤ' ΕΙΚΟΝΩΝ

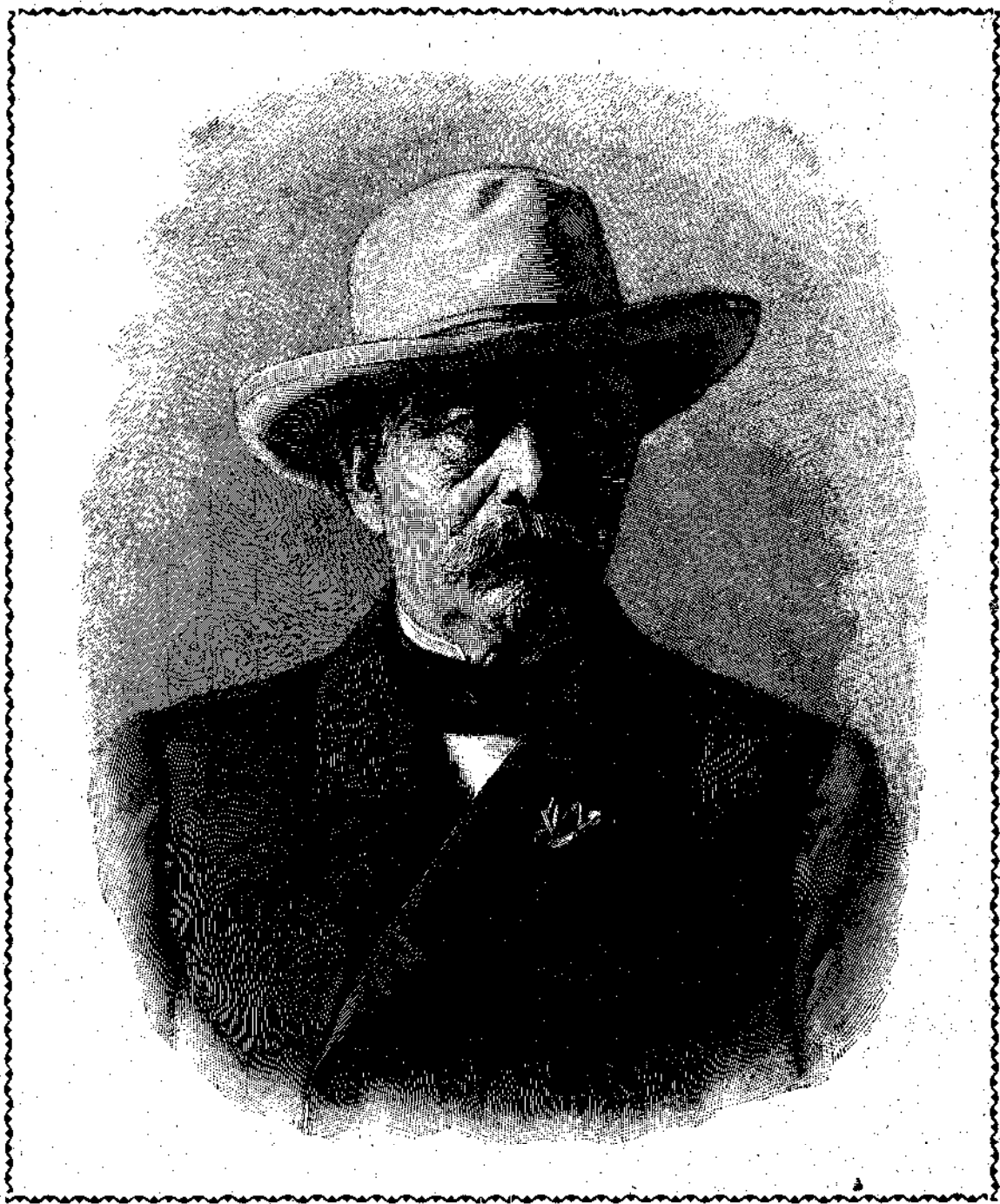
Συμπεριλαμβάνεται εις δέκατοί πάντες δημοσιεύονται τὰ ἐγκρινόμενα ἔργα, καὶ αἱ εἰκόνες συνεργατῶν καὶ καλλιτεχνικῶν Ἀγγελλίαι μετ' εἰκόνων. Συνοδὸν δέκται εἰς χαρτονόμισμα πάντες ἔθους, προπληρωταί.

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΑ-ΕΠΙΣΤΗΜΗ-ΦΙΛΟΛΟΓΙΑ

Ἐκαστον φύλλον λεπτὰ 15. Πόλις εἰς τὰ κίβρια καὶ πρακτορεία. Τόμοι ἀπλ. δρ. 8, χρυσὸν 10. Ἐξωτ. φρ. 14. Οἱ συνοδουμένοι λαμβάνουσι μέρος δωρεάν εἰς τὰ λαχεῖα καὶ καλλιτεχνικὰ ἔργα τῆς «Φύσεως».

ΓΡΑΦΕΙΑ Ὁδὸς Ἑρμοῦ ἀριθ. 45-47. Οἰκία Γραουσοπούλου.—ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: Ἐσωτερ. δρ. 8.—Ἐξωτερ. φρ. 12

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ: Ἡ ἐπιστήμη τοῦ μέλλοντος, ὑπὸ Φρίκ.—Ἐν ἑνερῶν, ὑπὸ Φλαμπαρίωνος.—Ἀντιρρήσεις περὶ τῆς νέας θεωρίας τῆς διεφθέρσεως, ὑπὸ Φρίκ.—Ποιήματα — Ἀναμνήσεις Αἰγύπτου, ἤτοι ἐπισκεψίς πρὸς τοὺς συνοδουμένους τῆς φύσεως ἐν Αἰγύπτῳ καὶ οἱ ἐκείσε Ἕλληνας ὑπὸ ἐποφῆν ἐμπορικῆν, κοινωνικῆν, καὶ ἱστορικῆν, μετ' εἰκόνων (συνέχεια) ὑπὸ Φ. Πρίντζη.—Ἐστράτευμα — Ἐρωταποκρίσεις, ὑπὸ Ρούλ.—Ἀησῆς καὶ χωρικός, ὑπὸ Ρούλ.— Ἡ ἀπιστος (ποίημα) ὑπὸ Δ. Β.—Δικηγόρος καὶ πελάτης, ὑπὸ Ρούλ.—Ἀλληλογραφία τῆς «Φύσεως» — Αἰνίγματα.— Ἀγγελλίαι.

Ο ΒΙΣΜΑΡΚ ΚΑΙ ΟΙ ΕΡΩΤΕΣ ΑΥΤΟΥ
(*Ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Η ΕΠΙΣΤΗΜΗ ΤΟΥ ΜΕΛΛΟΝΤΟΣ

Εν τινι αγγλική περιοδική έκδοσις... Η επιστήμη και των θαυμασίων...

«Ακριβώς ο παρών μόνον αιώνας είναι εκείνος, καθ' όν ο άνθρωπος έγινε κύριος των φυσικών νόμων...»

Μέχρις εσχάτων η ανατροφή των παιδών ητο τραχεία και περισταλτική... Η επιστήμη και των θαυμασίων...

«Είναι δυσχερές να είπωμεν, πότερα μάλλον δυσεπίλυτα τυγχάνουσι τα μυστήρια του παρελθόντος...»

τέρω εις τους ουρανούς, ζώσα ούτως υπό τοιαύτην άνωτέραν ούτως είπειν πίσειν και εύμοιρούσα ύπάρξεως...

Φρίκ.

ΕΝ ΟΝΕΙΡΟΝ

«Είδον έν όνειρον, τό όποϊον δέν μοι έφάνη όνειρον. Ήνειρευθήν ότι έζων πρό ένός εκατομμυρίου έτών και ότι κατώκων πλανήτην τινά πολύ άπομειμακρυσμένον του ήλιακού ήμων συστήματος...»

Η γη, την όποιαν κατοικούμεν, δέν είχαν έτι διαμορφωθή. Δι' ύλαι, δ' αίτινες την συνιστάσι, έπλανώντο εις τό κενόν. Δέν ύπήρχεν άκόμη ούτε ύδωρ, ούτε άήρ, ούτε χώμα...

Ο πλανήτης μας, ώμοιάζε τότε τά άτμώδη εκείνα κύματα, τά όποια άνακαλύπτει τό τηλεσκόπιον εις τό άδυτον βάθος του ουρανού και τά όποια τό φασματοσκόπιον άναλύει.

Δέν έχω βεβαίως την άνόητον άξίωσιν να λύσω τό μέγν μυστήριον της φύσεως. Δέν είναι όμως άναξία μελέτης και θυμασμού ή ενεργός εκείνη δύναμις...

Τό παρελθόν των έξαφανισθέντων κόσμων είναι άναντιρρήτως τό μέλλον της Γης.

Μετá-εκατόν εκατομμύρια έτη ή Γη την όποιαν κατοικούμεν, δέν θα ύφίσταται πλέον, ή, άν μείωσιν έτι τότε έρείπια αυτής, τά λείψανα εκείνα θα είναι πένθιμος έρημος...»

Αλλά τότε άλλοι, νέοι, κόσμοι θα γεννηθώσι περί αυτόν, τό άπειρον κενόν θα πληρωθή υπό άλλων νέων άναριθμήτων άστέρων, υπό άλλων πλανητών, κόσμον τώσ άγνώστων, οι όποιοι υπό την άρμονίαν της άμοιβαίας έλξεως θα ταλαντεύωνται έν τφ φωτί των ήλιών των, πρωίαι τε και έσπέραι θα διαδέχωνται άλλήλας, θα διαλάμπωσι κυανοί ουρανοί, νέφη θα καλλύνωσι τάς δύσεις, εύώδεις άτμοσφαιράς θ' άποπνέωσι τά δάση και αί κοιλάδες, ή δέ φύσις θα ψάλλη και τότε όπως...

και σήμερα τον ύμνον της νεότητος και της εύτυχίας και ό άνθρωπος θα πλήη και τότε έν μέσω ρόδων και άκανθών! »

Φλαμβαριων.

ΑΝΤΙΡΡΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΝΕΑΣ ΘΕΡΑΠΕΙΑΣ ΤΗΣ ΔΙΦΘΕΡΙΤΙΔΟΣ

Δυστυχώς όπως και περί της λύμφης του Κόχ ούτω και περί του αντιδιφθεριτικού όρρου του ίατρού Βερίγκ πολυς πάθος έξακολουθεί να γίνεται...»

Ο καθηγητής Μόντης είπεν: «Είναι εισέτι πρόωρον ν' άποφαινεταί τις περί της δραστηκότητος ή μη του νέου φαρμάκου. Έδέησε 100 έτη να παρέλθωσιν, έως ού ακριβωθή και διαπιστωθή τό τελειουργόν του δια της δαμαλιτίδος έμβολιασμού...»

Ο δέ ίατρός και καθηγητής κ. Κόσοβιτς, είπεν:

«Η βερίγγειος θεραπευτική μέθοδος είναι θεωρητικώς ούχι άσθητικώς. Τα επί των ζώων γεγόμενα πειράματα άπέδειξαν ότι τό νέον φάρμακον είναι δραστικόν, εφαρμοσθέν δέ εις νοσούσα παιδία, άπέδειχθη πολλαχού τελειόφορον...»

Ωρστε, ή επιστήμη πάνυ άπέχει έτι του να έκφρασθή κατηγορηματικώς, ή δέ παλαιά θεραπεία της διφθεριτίδος επανέρχεται φεΰ! εις την ήμερησίαν αυτής διάταξιν.

Φρίκ.

ΤΗ ΔΕΣΠΟΙΝΙΑΙ Δ ΣΚΑΦΟΣ ΕΝ ΤΡΙΚΥΜΙΑ

Είναι σκληρά, άμείλικτος ή πάλη της καρδιάς τρικυμιώδες πέλαγος, θύελλα καταγής. Ομίχλης σκότος ζοφερόν σ' άγρίων παραλίας άπέλιδος πηδάλιον άν λείπη ή πυξίς.

Τίς ήλπιζεν έως έδω να φθάσωμεν φιλάτνη; άντι γαλήνης, θύελλα ένέσκηψε δεινή. Ένοσκήπτει; Οίη! πάλαισον πριν φθάση ή ύστάτη στιγμή και ναυαγήσωμεν εις βράχον άπνυή.

Καθώς παλαιώ, πάλαισον, τό σκάφος σών μένει μη δειλιάς άν θύελλα έρρηψε τον ιστόν Έδδ σε θέλω να φανής γενναία έρωμένη άφου ύπερασπίζουσι απ' έραστάν πιστόν.

Έν μέσω ύφάνων σύρτιδος βευμάτων και σκοπέλων διέρχεται τ' άτρόμπσον σκάφος και προχωρεί Τίς ό φανός; — ό έρωσ μας ήδέως άνατέλλων τό φώς έκπέμπει διαγυγές και με παρηγορεί

Τετέλεσται άν φοβηθής, οι βράχοι μας προσμένουν θα ναυαγήσωμεν οίκτρως τό πλοϊον θα θραυσθή Ίδέ, ιδέ τά κύματα ένώπιόν μας χαινουν ως βαθυτάτη άβυσσος κ' εκεί θα βυθισθή. Πόργος Ηρ. Ήλιόπουλος

ΤΑ ΔΑΚΡΥΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Στου γνώυ της τον τάφο γονατισμένη ή δύστυχη μάνα δλν θλιμμένη τον πόνο της κλαίει λυπητερά. Μά δσα δάκρυα εκείνη χύνει τό χώμ' από κάτω με δίψα πίνει και άνθη φυτρώνουνε δροσερά.

Κι' όταν ό Ήλιος με' περηθύνει σκορπάει τή λάμψη απ' τά ουράνια. και πέρνει κάθε δροσιά απ' τή γη ό τάφος εκείνος δπου γυρμένη κλαίει ή δύστυχη, πάντοτε μένει δροσιάς άκένωτη βρούχι, πηγή.

Γιατί τό χώμά του έχουν ποτίση τά δάκρυα πούχει εκείνη χύση και δροσιωμένη μένει ή γη, κι' όλα τά λούλουδα γύρω γυρμένα ίσικιο άπάνω του έχουν δριγμένα μέσα 'ς τά νέκρα και 'ς τή σιγή! Ι. Θ. Δημητρόπουλος.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΘΡΗΝΟΥΣ ΤΗΣ

Όταν πρόκνται μακράν μου να στενάξης να θρημή ποτε ύπολογίσης νήσης ότι μόνη σ' θρηνηίς Η καρδία μου στενάζει και τό στήθος μου παλαίει με τό δάκρυ, δπερ χέει και πονει, όταν ποηίς.

Παύσε δθεν μη δακρύης, μη θρηνηίς και μη στενάξης σ' τον θάνατον να κράξης δι' έμε άν δέν ποθής

Παύσε, παύσε κ' ή άγκάλη, ήν μας έκλεισαν άνοίγει και τάς λάπας καταπνίγει παρελθούσης έποχής.

Άφρικανός.

ΤΙ ΕΙΣΑΙ

Πάρε τά λούλουδα μαζί τά μυρωδάτα, πάρε της νεότης δλο τό καμάρυ και σμίξε τα όλα με χάρι να δής τί είσαι και τά κάλλη σου τ' άφράτα. γιατί τό νού μου έχουν πάρει.

Άφρικανός.

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΙΓΥΠΤΟΥ

ΗΤΟΙ ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΣΥΝΔΡΟΜΗΤΑΣ
ΤΗΣ «ΦΥΣΙΣ»

και οι έκκεος Έλληνες υπό Ξποφεν κοινωνικήν
ιστορικην και έμπορικην.

(Συνέχεια, ίδε προηγ. φύλλον)

Πάντες γνωρίζον τον κ. Σιγάλλαν, τον ζωηρόν εκείνον και άκραιφνή πατριώτην, όστις εις πάν εθνικόν ζήτημα και πάσαν πατριωτικήν περίστασιν ζωηρώς, ήλεκτριζεται ή αισθητική χορδή του άδόλου πατριωτισμού του και εκάστοτε από βάθους καρδιας τάς θερμότερας εκπέμπει ευχάς επί τη μεγάλη ιδέα. Τίς δέ δέν ένθυμηται τούς από της πλατείας του Συντάγματος άπαγγελθέντάς λόγους του, τούς ούριους διθυράμβους του και τάς διακαείς προσπάθιας του προς άναζωπύρωσιν του εθνικού αίσθηματος; Πάντες ένθυμούμεθα αυτού, στωμόλως κατακρίνοντες την ύπνωτικήν κατάστασιν

Η ΕΝ ΑΛΕΞΑΝΔΡΕΙΑ ΠΛΑΤΕΙΑ ΜΩΧΑΜΕΤ ΑΛΗ

του ένθους, ψέγοντος την άδιαφορίαν και αδράνειαν των νέων και μετά θάρρους στιγματίζοντος τάς άντιεθνικάς άτυχίας των ύπευθύνων.

Είπεν οσα ήδύνατο να ειπή, έπραξεν οσα ήδύνατο να πράξη και ήδη πτωχός και ήγκαταλειμένος διατρέχει τάς ελληνικάς κοινότητας μεταδίδων τάς ένθουσιώδεις ιδέας του.

Μόλις είδον αυτόν καθ' όδόν, έν Ζαχαζικίω·

— Μπά, Κύριε Πρίντζη, σεις; πώς εύρησθε έδώ; είναι δυνατόν; μοι έλεγε·

— Ναι, φιλε μου, έδώ και έγω τυχαίως και άπροδοκήτως. Ρεψμα αίφνίδιον μ' έφερον εις τά μέρη ταύτα, όπως εκ του πλησίον έδώ και έγω τον ένταυθα έλλητισμόν.

Και λαμβάνων με εκ του βράχλιονος·

— Έλα, έλα, μαζί μου, διότι είσαι ξένος, να σε οδηγήσω εις τούς πατριώτας. Έδώ είναι ό έλλητισμός, έδώ ό πατριωτισμός, έδώ ή έλπίς του ένθους, φιλε μου.

Και άφου μετάβημεν εις την ελληνικήν λέσχην·

— Χθές, φιλε μου, έξηκολούθησεν, όπου εύρταζεν ή πατρις

την άπειλευθέρωσιν της, έκαμα τό μέρος μου καλά. Δέν ήσο δυστυχώς παρών να με άκούσης και να γράψης, άμα έπιστρέψης εις 'Αθήνας τάς έντυπώσεις σου. Τά είπα όλα με όλην την δύναμιν της ψυχής μου. Τούς έκαμα όλους να ένθουσιασθούν και να κλαύσουν. Τί περιμένουν; μάς έφαγε ή αδράνεια και τό άτομικόν συμφέρον πλέον. Καταρρέομεν, καταρρέομεν όλόνεν, κ. Πρίντζη.

Και έξηκολούθει ούτω ό κ. Σιγάλλας μετά πόνου ψυχής, όλως συντετριμμένης, να μοι διηγήται την λυπηράν κατάστασιν της πατρίδος.

— Τί όφείλει, έλεγε, και έδώ τούς τά λέγω, όπως τά είπα προσωπικώς εις όλους τούς πολιτικούς μας εις 'Αθήνας, αλλά δυστυχώς δέν άκούουν τίποτε και τό μαύρον βέμμα μάς παρασύρει· θά έλθη δέ ήμέρα, και δέν είναι μακράν, ότε πάντες θά μετανοήσωμεν.

Και είχε δίκαιον, όπως πάντες έχομεν δίκαιον, όστινες τά βλέπομεν, τά άκούομεν και τά γράφομεν καθ' εκάστην, αλλά ποίος είναι εκείνος, όστις θά διορθώση τά κακώς έχοντα του δυστυχούς αυτού τόπου;

— Και πώς έδώ; πότε άναχωρήτε; Κύριε Σιγάλα, και διά ποϋ; ήρώτησα, αν δέν είναι άδιακρισία

— Και έγω δέν γνωρίζω, φιλε μου, μοι άπήντησεν, όδοι-πορώ, ταξειδεύω, εύρίσκομαι πότε έδώ και πότε εκεί, δέν ξέρω πώς, αλλά τί κάμνω, ένας Θεός, τό γνωρίζει.

— Και θά έπιστρέψητε εις την 'Ελλάδα; ήρώτησα.

— Όχι, ποτέ, μοι άπήντησε μετ' άγανακτήσεως, διά να βλέπω αυτήν την κατάστασιν; Όχι, ποτέ, προτιμώ να αποθάνω μακράν αυτής της άθλιας καταστάσεως.

— Καλά, μά ή έδρα της διαμονής σας ποϋ είναι; ποϋ δυνατόν τις να σας ζητήση ήδη;

— Α, ιδού, έγω ταξειδεύω διαρκώς, εις εκ των υιών μου μένει εις 'Αλεξάνδρειαν μετά της συζύγου μου και συνήθως εκεί καταφεύγω.

— Και ποίος είναι ό υιός σας;

— Είναι φωτογράφος έν 'Αλεξάνδρειά, κατοικεί πλησίον της πλατείας Μωχάμετ 'Αλή, εις τό άκρον αυτής, και σάς παρακαλώ πολύ να μεταβήτε εις έπίσκεψίν των άμα διέλθητε εκείθεν, ιδού και τό έπισκεπτήριόν μου. Θα εύχαριστηθώ πολύ να σας ιδώ.

'Αφου δέ έπισκέφθην έτι τινάς φίλους και συνδρομητάς της «Φύσεως» και μη δυνάμενος επί πλέον να παραμείνω εκεί, διηυθύνθην μετά των μικρών άποσκευών μου προς τον σιδηροδρομικόν σταθμόν και την τετάρτην ώραν μετά μεσημβρίαν ήγκατελείπομεν τό Ζαχαζικίον και διηυθύνόμεθα προς την Τάνταν, τον κεντρικόν σταθμόν των σιδηροδρομικών διακλαδώσεων μεταξύ της Άνω, Μείσης και Κάτω Αιγύπτου. Ήτον ή τρίτη φορά καθ' ήν διηρχόμην της πόλεως ταύτης και έπειδή άναγκαστικώς θά έβλεπον αυτήν κατά την εκ του έσωτερικού της Αιγύπτου έπιστροφήν μου, είχαν άναβάλλει να την έπισκεφθώ κατά την τελευταίαν ώραν της διαμονής μου εκείσε, ότε θά έγνώριζον πόσον χρόνον θά είχαν να διαθέσω διά ταύτην και τά περίγυρα αυτής· Πλήν ήδη δέν μοι άπέμεινε ή ή έπερχόμενη νύξ, διότι θά έφθανον εκεί περι την έβδομήν της έσπέρας και ή έπιούσα πρωία, έπειδή ώφειλον να άναχωρήσω την μεσημβρίαν δι' 'Αλεξάνδρειαν και εκείθεν την μεθ' έπομένην Τετάρτην άτμοπλοικώς διά Πειραιά.

Εις Τάνταν άφιχθήμεν αίσίως περι την 7 ώραν και έξερχόμενος της άμαξοστοιχίας εύρίσκομαι έν μέσφ ήλιγγιάδους κινήσεως άμαξοστοιχιών, έπιβιβαζόμενων και άποβιβαζόμενων έπιβατών και άποσκευών και ποικίλων διευθύνσεων. Παρατηρώ τότε έναντί μου μέγα καφνεϊόν και διευθυνόμενος εκεί λαμβάνω πάσας τάς άναγκαϊούσας μοι πληροφορίας.

Την στιγμήν εκείνην υπάλληλός τις ξενοδοχείου με πλησιάζει, λέγων μοι·

— Hotel Petersbourg!

Και έτερος·

— Hotel Londres.

'Αρχίζου να φιλονικούν, τίς θά με λάβη, ότε·

— 'Ελληνικόν ξενοδοχείον έγώ θέλω και όχι 'Αγγλικόν και ρωσικόν, τοίς άπαντώ.

— 'Ελληνικόν είναι τό ιδικόν μου, μοι άπαντξ έλλητιστί ό πρώτος.

— Μήπως γνωρίζετε τον κ. 'Ιωάννη Παπαγιαννόπουλον, διευθυντήν του καφνεϊού «La Bourse»; ήρώτησα τουτόν.

— Πώς; υπέλαβεν εύχαριστηθείς εκ της έρωτήσεως. Είναι άνεψιός του διευθυντού του ξενοδοχείου μας, τό δέ καφνεϊόν του κείται ακριβώς άπέναντι.

— Τότε καλώς, είπον αυτός, Άγομεν.

Και λαβόντες άμαξάν, διηυθύνθημεν άμέσως προς τό ξενοδοχείον, όπου διευθετήσας τάς άποσκευάς μου, έξήλθον αύθωρεί και μετέβην εις τό έναντι καφνεϊόν του χρηματιστηρίου, προς συνάντησιν του έξ άλλήλογραφίας καλλίστου φίλου και πολυτίμου συνδρομητού της «Φύσεως» κ. Παπαγιαννοπούλου.

Δέν ήβράδυνα να τον άναγνωρίσω. Ίστατο άσκηπής παρά την θύραν του καταστήματός του και έν μέσφ μεγάλης πελατείας έξ όμογενών στοιχείων τό πλείστον, παρακολουθών διά του βλέμματός την κίνησιν και την έργασίαν.

Τόν κ. Παπαγιαννόπουλον έγνώρισα μονον εκ μικράς άλλήλογραφίας, ήν είχομεν, συνεπεία ποιηματιών τινών, άτινα μοι έστελλε προς δημοσίευσιν.

Βλέπετε είναι καλός καταστηματάρχης και εις άκρον φιλόμουσος και όλιγον ποιητής.

— Ο κ. Παπαγιαννόπουλος; ήρώτησα.

— Έγω, μοι άπαντξ άμέσως και εκζητεί να μαντεύση την ιδιότητά μου.

— Δέν με γνωρίζετε είπον; δέν με φαντάζεσθε τουλάχιστον, ποίος είμαι;

— Μήπως ό κ. Πρίντζης;

— Ναι, αλλά πώς άμέσως τό έμαντεύσατε;

— Δέν ξέρω, αλλά κάτι μοϋ έλεγε, ότι σεις είσθε, άλλως τε και πρώτος ήλθατε εις την μνήμην μου, μόλις σας είδον και βλέπω δέν ήπατήθην.

— Ναι, περιεργον, έπίειπον.

Και μοι προσέφερε άμέσως κάθισμα και διάταξε καφφέ

και κονιάκ, τά άπαραίτητα μέσα προς σύναψιν θερμής γνωριμίας και άνταλλαγής σκέψεων και όμιλίας.

— Και πότε ήλθατε, Κύριε Πρίντζη, πώς ήβραδύνατε να μάς έπισκεφθήτε;

— Αύτην την στιγμήν ήβασα, έπιστρέφων συμφώνως με τό δρομολόγιόν μου εκ Καΐρου, Πόστ-Σαΐδ και Ζαχαζικίου. Και έγνωρίζετε ότι εύρίσκομαι έδώ;

ΑΙΓΥΠΤΙΑ ΓΥΝΗ

— Τό είχα μάθει παρά τινος φίλου, αλλά δέν είξεύρω και έγώ πώς μόλις σας είδον, τό όνομά σας πρώτον μοι ήλθε κατά νοϋν. Ή προαίσθησις, φαίνεται·

— Ναι, μήπως δέν έχομεν τόσα παραδείγματα σχετικά; 'Αλλως τε ή φύσις σήμερα παρουσιάζει καθ' εκάστην ήμίν τόσα καταπληκτικά φαινόμενα, τά μυστήρια των όποιών ή ανθρώπινος άδυναμία έκλαμβάνει πολλάκις ως θαύματα. Πλήν δε μου λέγετε κ. Παπαγιαννόπουλε, δύναμαι να έπισκεφθώ όλιγον την πόλιν σας, πριν φύγω;

— Και πώς σκοπεύετε να φύγετε άμέσως;

— Δηλαδή αύριον την μεσημβρίαν θ' άναχωρήσω, άλλ' έπειδή θά διαθέσω την πρωίαν διά την συνάντησιν των ένταυθα συνδρομητών μου, έπιθεύμουν να ρίψω βλέμμα επί της πόλεως σας άπόψε.

Και άφσας προς στιγμήν τον κ. Παπαγιαννόπουλον έκαμα μικρόν γύρον έντός της πόλεως. Ή Τάντα οϋδέν τό άζωσημείωτον και περιεργον ένέχει. Έκτασιν και πληθυσμόν έχει άκρετόν, ένεκα της έξαιρετικής αυτής θέσεως, ως κέντρου της ίπικωνωνίας μεταξύ Άνω Αιγύπτου και Κάτω, άλλ' έξετα-

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ „ΦΥΣΕΩΣ“

Ε. Φ. Κέρκυρα. Σας εγγράψαμεν ταχυδρομικῶς προχθές. — S. J. Washington. Nous vous avons reexpédiés les Numéros demandés. — Μ. Κ. Σ. Μιτωλήνη. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη καὶ ἀπεντέσαμεν σχετικῶς πρὸς τὴν ἐκδοσὶν ποιημάτων σας. — Δ. Γ. Μ. Ναύπλιον. Συμμετοχὴ εἰς ἐκκυβεύσεις λαχείων καὶ λοιπὰ προνόμια λογίζεται εἰς τοὺς προπληρώνοντας τὴν συνδρομὴν των. Στείλατε δευτέραν ἐξαμηνίαν ἀμέσως, ἵνα σας ἀποστείλωμεν ἀποδείξειν καὶ ἀριθμὸν λαχείου σας, κατὰ τὰ κεκαυνομένα. — Χ. Φ. Γαργαλιάνους. Σειρὰ φύλλον καὶ ἀγγελία ἀπεστάλη. Συνδρομὴ ἐλήφθη. Κατὴν Κυριακῆς δὲν ἐκάμαμεν, τί συμβαίνει; ἀπαντήσατε. Εὐχαριστοῦμεν. — Σ. Α. Κάϊρον. Ἐχει καλῶς, σας εγγράφομεν, ἀλλὰ στείλατε συνδρομὰς. — Ε. Κ. Μόκωνον. Ἐχει καλῶς. Συμμορφούμεθα πρὸς γραφομένα σας. — Η. Σ. Π. Τρίπολις. Ἐχει καλῶς, εὐχαριστοῦμεν. — Σ. Γ. Π. Ἐσταῖθα. Εὐχαριστίας θὰ ἐδημοσιεύετο, ἂν δὲν εἶχε δημοσιευθῆ, ἀπάδει. — Γ. Δ. Π. Πάτρας. Ζητούμενον ἀριθμὸν σας ἀπεστείλωμεν προχθές. — Α. Σ. Ἄκρον Ὀσίον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν. Σας εγγράψαμεν καὶ ἀναμένομεν νεωτέραν σας. — Π. Ι. Κ. Κάνταρολις. Δελτῆριον ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν Ἀναμένομεν ἀγγελίαν Ἡμερολογίου. Ἀριθμοὺς λαχείων ἀποστέλλομεν. — Σ. Δ. Δ. Σοβέζ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν Γράφομεν. — Ι. Σ. Ἀνδρον. Συνδρομαὶ ἐλήφθησαν. Εὐχαριστοῦμεν. Ἀποδείξεις καὶ ἀριθμοὶ λαχείων στέλλονται προσηχῶς. — Σ. Κ. Ἰσμελλίαν. Ἐπιστολὴ καὶ ἀγγελία Ἡμερολογίου «Φύσεως» μετὰ συνδρομητῶν ἐλήφθη καὶ εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Προσηχῶς γράφομεν. — Γ. Σ. Γενιτσόκ. Συνδρομὴ σας ἐλήφθη. Εὐχαριστοῦμεν πολὺ. Γράφομεν. — Π. Φ. Κάϊρον. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη, εὐχαριστῶ καὶ θὰ προσπαθῶσω. Θεοῦ θέλοντος. Δι' ἑτέραν ὑπόθεσιν ἀναμένετε ὀλίγον ἔτι, πάντως ὅμως δι' ἐμοῦ. — Θ. Α. Βαθὸ Σάμου. Ἐπιστολὴ ἐλήφθη. Σας γράφομεν καὶ ἀποστέλλομεν φύλλα. Ἠσυχάετε. — Δ. Κ. Σῆρον. Σας ἐνεγράψαμεν διὰ 5 Ἡμερολόγια. Εὐχαριστοῦμεν.

ΑΙΝΙΓΜΑΤΑ

26. Ἐμμετρος ἀπλὴ ἀκροστιχίς.

Τὸ ὄλον μου, ἐκ λέξεων δέκα, ἀποτελεῖται,
Ἐξ ὧν ἡ πρώτη καταμὸς καὶ ἐν Ῥωσσίᾳ κεῖται.
Ἡ δευτέρα εἶμαι θεὰ ἀρχαία τῶν Ἑλλήνων,
Ἡ τρίτη εἶναι ὄρυκτον τῶν λίαν ἀφελίμων.
Ἡ δὲ τετάρτη παριστᾷ ὄρος τῆς Θεσσαλίας,
Κι' ἡ πέμπτ' ἐμφαίνει ὄνομα μεγάλης ποιητρίας.
Ἡ ἕκτη εἶναι βασιλεὺς τοῦ πάλαι Βυζαντίου.
Καὶ ἡ ἑβδόμη τ' ὄνομα ἀρχαίου βασιλείου.
Τὴν δὲ ὄγδοην, ἵνα εὐρῆς εἰς τὰς Κυκλάδας κῦττα,
Καὶ παρ' εὐθὺς θὰ τὴν ἰδῆς καὶ γράψῃς τὴν, ὦ λύτα.
Ἡ δὲ ἐνάτη τ' ὄνομα πατρὸς τῆς Ἱστορίας,
Κι' ἡ δεκάτη ἐμπορικὴ πόλις τῆς Ἰσπανίας.
Τὰ ἀρχικὰ δὲ γράμματα,
Τούτων ἂν εἰξεύρῃς,
Δεινὸν κ' ἀρχαῖον ῥήτορα,
Λύτα, εὐθὺς θὰ εὐρῆς.

27. Ἐμμετρος ἀπλὴ ἀκροστιχίς.

Τὸ ὄλον μου ἐκ λέξεων πέντε ἀποτελεῖται,
Ἐξ ὧν ἡ πρώτη νῆσός τις καὶ ἐν Αἰγαίῳ κεῖται.
Κι' ἂν δὲν με' ἐξέρῃς ἀνοιξὸν τὸν Ἀτλαντα, ὦ Λύτα,
Μετ' οὐ πολὺ θὰ τὴν ἰδῆς, εἰς τὰς Κυκλάδας, κῦττα.
Ἡ δὲ δευτέρα βασιλεὺς τῆς νήσου τῆς Ἰθάκης,
Ἡ τρίτη νομοθέτης τις, τῆς περιφύμου Σπάρτης.
Τὴν δὲ τετάρτην θὰ εὐρῆς, ἀλλ' ὅμως νὰ προσέτῃς,
Κι' ἐπιρρημάτων τροπικῶν κατάλληλον ἐκλέξῃς.
Ἡ πέμπτ' ἐμφαίνει ποταμὸν τῶν λίαν περιφύμων,
Ἐνῷ ὑπάρχουσιν ἐντὸς πληθῆδες κροκοδείλων.
Τὰ ἀρχικὰ δὲ γράμματα τούτων ἂν εἰξεύρῃς.
Νομοθέτην τῶν Ἀθηῶν, ὦ φίλτατε, θὰ εὐρῆς.
Ἐξ Ἀγχιάλου. Κ. Γ. Κουμιντῆς.

VIRGINIA

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ

Ἄνδρου Χ. Μοσχονᾶ

ὑπὸ τὸν τίτλον τοῦτον ἐξεδόθη ἑσχάτως ἐν Χανίοις τῆς Κρήτης μυθιστορία, συγγραφείσα ὑπὸ τοῦ νεαροῦ τελειοφοῦτου τῆς φιλολογίας κ. Ἄνδρ. Μοσχονᾶ, τοῦ ὁποῦ ἡ πρὸς

τὸ γράφειν εὐχέρεια γνωστὴ τυγχάνει τοῖς συνδρομηταῖς ἡμῶν καὶ ἐξ ἄλλων ἔργων κατὰ καιροῦς κοσμησάντων τὰς στήλας τῆς «Φύσεως».

Ἡ «Βιργίνια» εἶναι μία κοινωνικὴ οὕτως εἰπεῖν οἰκίς, ἐν ἣ σαφῶς καταδείκνυται ὅποια συνέπειαι τῶν ἐκ τοῦ ἔρωτος σφαλμάτων καὶ ποῖα τὰ προκύπτοντα ἐκ τούτων δυστυχήματα εἰς τὰς οἰκογενείας ποικιλομένη δὲ μὲ πλείστας σκηνὰς γεγραμμένας, μὲ χάριν πολλήν, κινεῖ τοῦ ἀναγνώστου τὸ ἠνδιεφέρον καὶ τέρπει καὶ συγκινεῖ συγχρόνως. Ἀδύνατον ἐν τῇ ἀναγνώσει τῶν ταλαιπωριῶν καὶ παθημάτων τῆς δυστυχούς ἡρωίδος νὰ μὴ συγκίνηθῃ τις καὶ δακρύσῃ, ὡς ἀδύνατον εἶναι βλέπων, τὸ αἰσιον τέρμα τῆς ὑποθέσεως, νὰ μὴ αἰσθανθῇ τι ἀνακούφισιν καὶ χαρὰν.

Ἐν μὲν λέξει ἡ «Βιργίνια» ἐν τῇ σήμερον ἐπικρατοῦσῃ οἰκτρᾷ ξενολατρίᾳ καὶ ἠλείψει μυθιστοριῶν Ἑλληνικῆς ἰδιοφυίας ἀποδοῖναι ἐντρυφήμα γλυκὺ τοῖς πᾶσι.

Συνιστᾶμεν ὅθεν τὴν ἀπόκτησιν τοιοῦτου τερπνοῦ ἅμα καὶ διδασκτικῶ βιβλίου, ἀφοῦ ἄλλως τὴ ἡ τιμὴ του εἶναι λίαν εὐτελής (Δρ. 2).

Ἄντίτυπα εὐρίσκονται καὶ παρ' ἡμῖν.

ΑΙΘΟΥΣΑ ΚΟΜΜΩΤΗΡΙΟΥ

Κυρίων καὶ Κυριῶν.

ΠΑΝΑΓ. Κ. ΦΟΦΩΛΗ

14, Στοᾶ Μετὰ 14,

Γνωστοποιῶ τὸ σεβαστὸν κοινὸν τῶν Ἀθηῶν καὶ τῶν ἐπαρχιῶν, ὅτι ἐν τῷ Κομμωτηρίῳ ἐκτελοῦνται κτενίσματα (ἱστορικὰ καὶ τῆς ἐποχῆς), διὰ τὰς ἐν αἰθούσῃ ὑποδοχὰς, χοροὺς, γάμους, ἐπισημοὺς ἑορτάς, κτλ.

Κατασκευάζονται προσέτι περοῦκαὶ πρόσθετοι, καὶ περοῦκαὶ προσκεκολλημένοι (Tourés) δι' ἀνδρας, καὶ εἰκόνες διὰ ριχῶν κεφαλῆς.

Ὡσαύτως ἐν τῷ Κομμωτηρίῳ μου κείρεται τις ἢ καὶ ξυρίζεται πεντάκις, προπληρόνων δρ. 2 καὶ εὐρίσκων μεγίστην καθαριότητα.

Ἰδιαιτέρᾳ αἰθουσα διὰ τὴν κόμμωσιν τῶν Κυριῶν κα βαφῆν τῆς κόμης.

Τιμαὶ ἐκτὸς συναγωνισμοῦ.

ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΝ ΠΝΕΥΜΑΤΩΔΩΝ ΠΟΤΩΝ

Ν. Ε. ΠΑΝΑΓΟΥ ΚΑΙ Δ. ΦΟΥΣΑΡΑ

Ἐν Χαλκίδι.

Τὰ λαμπρότερα ποτὰ, ὠραιότερα καὶ γευστικώτερα, ἀμιλλόμενα πρὸς τὰ εὐρωπαϊκὰ, κατασκευάζονται ἐν τῷ ἐργοστάσιῳ τούτῳ, ἕνα γίνεται χρῆσις ὕλικῶν ἀγνωστών καὶ πρώτης ποιότητος.

Κονιάκ, μαστίχη, οὐζο, βανάνα, ἀγγέλικα, κτλ. οὐ μόνον προτιμῶνται ἐν Ἑλλάδι τῶν εὐρωπαϊκῶν, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ξένα πλοῦτα σταθμεύοντα ἐν Ἑλλάδι προμηθεύονται ἤδη τοιαῦτα ἐκ τοῦ ἐργοστασίου τούτου.

Ὅσοι δὲν τὰ ἐδοκίμασαν ἔτι, ἀναντιρρήτως ἀγνωοῦσι τὴν κατασκευὴν τῆς ἐλληνικῆς μας βιμηχανίας.

Παρακαλοῦμεν καὶ πάλιν τοὺς καθυστεροῦντας εἰσεῖν τὴν συνδρομὴν των τοῦ τρέχοντος ἔτους, ὅπως εὐαρεστεύμενοι ἀποστείλωσιν ἡμῖν ταύτην ἀμέσως διὰ ταχ. ἐπιταγῆς ἢ ἄλλου ἀσφαλοῦς μέσου καὶ τοῖς ἀνταποστείλωμεν τὰς σχετικὰς ἀποδείξεις μετὰ τοῦ ἀριθμοῦ τοῦ λαχείου των τῆς προσηχούσης ἐκκυβεύσεως.

Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου ΑΝΕΣΤΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΟΥ